

Tradities

Tekst en foto Feikje Breimer

Stomverbaasd kijkt mijn nieuwe schoonzoon naar mijn bord boerenkool met worst. Ik heb daar net scheutig azijn over gesprenkeld. "Is dat lekker?" wil hij weten. In het kader van toekomstige positieve familiebanden geef ik geen gevat antwoord (zure schoonmoeder en zo), maar bied hem aan het ook te proberen. Een paar druppels op een hap en hij is om. "Wat lekker!"

Eerlijk gezegd ben ik dol op wintertradities, de sneeuwpop zodra er maar een beetje sneeuw ligt. Zoeken naar een helling om vanaf te sleeën als er meer sneeuw ligt. En eentje die voorbehouden is aan imkers. Met je oor op de deksel van een bijenkast luisteren naar het zachte gebrom van de bijen die elkaar warm houden in hun tros. Midden in de winter tref ik op een zonnige dag na een minuutje gelukkig luisteren een bij aan die zich heeft vastgeklampt aan een schroef bij de

bijental. "Kijk! Slimme bijen hebben wij, ze gebruiken al schroeven voor de uitbouw van hun nest," grap ik in mijn appje met foto naar mijn man.

Wat een kleine stap voor de mensheid is, is een heel grote stap voor bijen bedenk ik mij 's avonds bij het haardvuur. Eerlijk gezegd maak ik mij zorgen over onze twee bijenvolken. De winter overleven ze dankzij voldoende voer en de warmte van hun vliegspieren die gestaag trillen, maar hoe gaan ze het

redden wanneer de eerst Aziatische hoornaars arriveren? Het gezamenlijk timmeren van raampjes met de beginnersgroep is een traditie van de Achterhoekse bijenvereniging waar ik lid van ben. Toen we na de eerste alarmerende berichten over de aanstaande invasie voorstelden om gezamenlijk koninginnenvallen te maken was dat dankzij die traditie binnen een week geregeld. Een van de leden maakte een prototype en op een avond knutselden we onder het zingen van oude televisieliedjes veertig vallen in elkaar. Een nieuwe traditie is het instellen van een appgroep en al snel zijn er twintig leden toegevoegd aan de AHzoekgroepBronckhorst. Maar wat doen de bijen als ze het zonder ons moeten stellen? Honingbijen zullen doen wat ze gewend zijn te doen wanneer ze een Europese hoornaar te opdringerig vinden. Met veel bijen samenballen rond de hoornaar en de vliegspieren gebruiken om veel warmte op te wekken. De hoornaar raakt oververhit en sterft. Spijtig genoeg werkt deze bijentraditie niet bij de Aziatische hoornaars, ze zijn bestand tegen veel hogere temperaturen. Op internet lees ik dat onderzoekers in Spanje hommels hebben geobserveerd die ook een oude vertrouwde methode toepassen wanneer ze door een hoornaar worden aangevallen. Ze laten zich als een baksteen uit de lucht vallen en steken de verraste hoornaar vakkundig dood. Die methode blijkt bij de Aziatische hoornaar net zo effectief. O, was het uitleggen van deze methode maar net zo eenvoudig als mijn Ierse schoonzoon nieuwe tradities aanleren zoals het eten van boerenkool met azijn. Mijn man ging nog een stap verder. "Ook wat mosterd bij de worst?" bood hij hem aan, maar nee, die Hollandse hap blijft hij niet. 🍯

